ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 31 ມີນາ 2024 (03-31-2024)

ການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີໄຊຍະຊະນະຕໍ່ຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍ.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໂທມັສ ເອດີຊັນ ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນເຖິງເຣື່ອງໃນອານາຄົດໄດ້, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າລາວສາມາດເຮັດໄດ້. ການຖືສິດທິການປະດິດສິນຄ້າເຖິງ 1,093 ອັນ, ຊຶ່ງລວມທັງນຶ່ງສຳລັບຫຼອດໄຟທີ່ສ່ອງແສງແລະເຄື່ອງຫຼິ້ນຈານສຽງ, ລາວເບິ່ງຄືວ່າຈະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າບ່ອນທີ່ໂລກກຳລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ແລະກະກຽມທາງທີ່ຈະໄປເຖິງ. ເຖິງແມ່ນວ່າການເຫັນລ່ວງໜ້ານັ້ນ, ລາວບໍ່ໄດ້ຜິດພາດໃດໆເລີຍ. ໃນການສຳພາດໃນປີ 1911, ເອດີຊັນ ໄດ້ອ້າງວ່າໃນທີ່ສຸດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະເຮັດຈາກເຫຼັກ: "ເດັກນ້ອຍໃນສະຕະວັດທີ 21 ຈະໄດ້ນອນໃນອູ່ທີ່ເຮັດດ້ວຍເຫຼັກ, ພໍ່ຂອງລາວຈະນັ່ງຢູ່ຕັ່ງເຫຼັກທີ່ໂຕະກິນເຂົ້າທີ່ເຮັດດ້ວຍເຫຼັກ, ແລະແມ່ຂອງລາວມີຫ້ອງນອນທີ່ມີເຄື່ອງເຟີນີເຈີທີ່ຫຼູຫຼາ, ຖືກປຸ່ງນດ້ວຍເຄື່ອງເຄືອບດິນເຜົາທີ່ເຫຼື້ອມໃສໃຫ້ເປັນຮູບຊົງຂອງໄມ້ດູ່, ຫຼືໄມ້ມາໂຮການີ, ຫຼືໄມ້ອື່ນໆທີ່ນາງມັກນາງຊອບ." ການຄາດເດົາທີ່ຜິດພາດອັນນີ້ເປັນການເຕືອນວ່າລາວບໍ່ສົມບູນແບບ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູ? ພຣະເຢຊູບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນເວລາທີ່ມັນມາຮອດການຄາດເດົາທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້-ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຕິດຫ້ອຍຢູ່ທີ່ພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້.

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

<u>**ສຶກສາພຣະຄັມພີ**</u>

1. ລູກາ 24:1-6ກ.

1. ແຕ່ຮຸ່ງເຊົ້າວັນຕົ້ນສັປດາ ຜູ້ຍິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງຫອມທີ່ໄດ້ຈັດໄວ້ນັ້ນມາເຖິງອຸບໂມງ. 2. ແລະເຂົາໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນນັ້ນກິ້ງອອກຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ. 3. ເມື່ອເຂົ້າໄປທາງໃນແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ເຫັນພຣະສົບ.4. ເມື່ອເຂົາກຳລັງຄຶດສງົບສົນເທດ້ວຍເຫດການນັ້ນເບິ່ງແມ, ມີຊາຍສອງຄົນຢືນຢູ່ໃກ້ເຂົາ ນຸ່ງເຄື່ອງອັນງົດງາມຈົບເຫຼື້ອມຕາ. 5. ຝ່າຍແມ່ຍິງເຫຼົ່ານັ້ນກໍຢ້ານ ແລະກົ້ມໜ້າລົງເຖິງດິນ ສອງຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກນາງຊອກຄົນເປັນໃນໝູ່ຄົນຕາຍເຮັດຫຍັງ? 6. [ພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ແຕ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາແລ້ວ]

ພຣະເຢຊູຕາຍ. ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງກໍ່ໄດ້ກະແຈກກະຈາຍໄປ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອວ່າການທໍລະມານແລະຄວາມຕາຍອັນດຽວກັນນັ້ນຈະມາຮອດພວກເຂົາ. ຂະນະທີ່ຕອນບ່າຍຂອງການເສັຽຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ລ່ວງມາເຖິງຕອນແລງ, ວັນຊະບາໂຕກໍກຳລັງຈະເລີ້ມຕົ້ນຂຶ້ນ. ພວກຜູ້ຍິງໄດ້ມາເພື່ອຫົດສົງພຣະສົບຂອງພຣະຄຣິດ, ໂດຍຍົກເວັ້ນໂຢຮັນ, ພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ໄປທີ່ບ່ອນປະຫານນັ້ນ, ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຈັບໄປພວກເຂົາໄດ້ລົບລີ້ຕົວເພື່ອພຍາຍາມປົກປ້ອງຕົວເອງ. ພວກຜູ້ຍິງປລາດໃຈເມື່ອມາເຖິງອຸບໂມງເຫັນອຸບໂມງເປີດຢູ່, ໂດຍສະເພາະມີທະຫານຂອງຊາວໂຣມຍາມປະຈຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແຕ່ພວກຜູ້ຍິງກໍສງົບສົນເທ, ເທວະດາທີ່ໄດ້ມາພົບພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ແປກໃຈ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຕໍ່ແມ່ຍິງແມ່ນຕົງຕໍ່ປະເດັນແທ້: "ພວກນາງຊອກຫາຄົນເປັນໃນໝູ່ຄົນຕາຍເຮັດຫຍັງ?" ອາດຈະມີຄຳອະທິບາຍທີ່ເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍປະການສຳລັບອຸບໂມງທີ່ຫວ່າງເປົ່າ:

- ມີຄົນມາລັກເອົາພຣະສົບໄປ!
- ເຈົ້າໜ້າທີ່ປົກຄອງໄດ້ຍ້າຍພຣະສົບໄປ!

➢ ພວກເຮົາໄປຜິດອຸບໂມງ; ໃນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄປຜິດສະຖານທີ່!

ແລະທີ່ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ-ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ໜ້າເຊື່ອທີ່ສຸດ-ຄຳອະທິບາຍແມ່ນເປັນຄວາມຈິງ: ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປັນ, ແລະຊົງພຣະຊົນຢູ່. ພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ແລະພຣະອົງຍັງຊົງພຣະຊົນຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້. ອຸບໂມງຝັງສົບຫວ່າງເປົ່າຍັງຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຖິງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ, ແຕ່ພວກເຮົາມັກຈະບໍ່ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄວາມເປັນຈິງນັ້ນ. ໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາບາງຢ່າງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາລືມໄປວ່າພຣະອົງເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ:

1. **ພວກເຮົາຢູ່ພຽງຊົ່ວຄາວ.** ເມື່ອພວກເຮົາດຳເນີນການສະເພາະໃນຂອບເຂດຂອງ "ດຽວນີ້," ພວກເຮົາພາດຄຸນຄ່າຂອງວົງເວີງຮູບພາບໃຫຍ່ໆ. ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດ*ດຽວນີ້,* ພວກເຮົາຕ້ອງຕັດສິນໃຈ*ດຽວນີ້,* ພວກເຮົາຕ້ອງສວຍໂອກາດ*ດຽວນີ້.* ພຶດຕິກັມຂອງພວກເຮົາອາດຈະກາຍເປັນການເຮັ່ງຮີບແລະເຂັ້ມງວດທີ່ສຸດ-ບໍ່ມີເວລາຄິດ; ບໍ່ມີເວລາພິຈາລະນາ; ບໍ່ມີເວລາຫາຍໃຈ. ມີແຕ່ລົງມືປະຕິບັດເທົ່ານັ້ນ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາລືມພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່. ພວກເຮົາສູນເສັຽທັສນະຂອງພວກເຮົາຢ່າງສິ້ນເຊີງກ່ຽວກັບເວລາ, ສະຖານະການ, ແລະການຈັດລຽງລຳດັບຂອງຊີວິດ. ນັ້ນເປັນເພາະວ່າຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ. ຈາກນັ້ນ *ດຽວນີ້* ກໍເປັນດັ່ງທີ່ເຫັນຢູ່ທັງໝົດນີ້. ແຕ່ຖ້າວ່າຊ່ວງຄາວດຽວນັ້ນກໍມີທັງໝົດທີ່ນີ້, ພວກເຮົາພົບວ່າຕົນເອງມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຄວາມສຸກສຳຣານໃນຄາວດຽວທີ່ຖືກມອບໃຫ້ນີ້. ໂປໂລເວົ້າຖືກຕ້ອງເມື່ອທ່ານຂຽນວ່າ "ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຄືນມາອີກ "ກໍໃຫ້ເຮົາພາກັນກິນແລະດື່ມເທີນ ເພາະວ່າມື້ອື່ນເຮົາກໍຈະຕາຍ." (1 ໂກຣິນໂທ 15:32).

2. **ພວກເຮົາຢຸດພັກຜ່ອນ**. ພວກເຮົາຖືກພັດໄປຫາການດຳເນີນຊີວິດໃນແງ່ຂອງຄວາມສິ້ນຫວັງເມື່ອພວກເຮົາລືມພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່; ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກເຮົາຍັງຢຸດທີ່ຈະສາມາດຊອກຫາປະເພດຂອງການພັກຜ່ອນທີ່ແທ້ຈິງ. ມັນສຳຄັນສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຈື່ຈຳ, ເຖິງແມ່ນວ່າ, ການພັກຜ່ອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ. ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການຢຸດກິຈກັມຕ່າງໆ; ການພັກຜ່ອນທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນກ່ຽວກັບສະພາບຂອງຈິດວິນຍານ, ມັນເປັນເຣື່ອງທີ່ຮູ້ວ່າບໍ່ມີຫັຽງເຫຼືອທີ່ຈະພິສູດໄດ້ ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ສຳເຣັດວຽກງານຂອງພຣະອົງແລ້ວ: "ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດການໜັກໜ່ວງແລະແບກພາລະໜັກ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມເຊົາເມື່ອຍ. ຈົ່ງເອົາແອກຂອງເຮົາແບກໄວ້ແລ້ວຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ໃຈອ່ອນສຸພາບແລະຖ່ອມລົງ ແລ້ວຈິດໃຈຂອງທ່ານຈະໄດ້ພົບຄວາມເຊົາເມື່ອຍ. ດ້ວຍວ່າແອກຂອງເຮົາກໍພໍເໝາະແລະພາຣະຂອງເຮົາກໍເບົາ." (ມັດທາຍ 11:28-30). ແຕ່ຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ຟື້ນຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ, ຈາກນັ້ນວຽກງານຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ສຳເຣັດ, ແລະບໍ່, ຈົບຢ່າງແທ້ຈິງ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ເຮົາຈຶ່ງພົບວ່າຕົວເອງບໍ່ມີບ່ອນໃດທີ່ຈະບັນເທົາທຸກ ແລະບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະແບກພາຣະຂອງເຮົາເອງ. <u>ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ຕາຍແລ້ວກໍບໍ່ສາມາດແບກພາຣະແຫ່ງຄວາມພຍາຍາມຂອງພວກເຮົາໄດ້</u>.

3. **ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າຖືກລືມ.** ໃນທີ່ສຸດ, ເມື່ອພວກເຮົາລືມວ່າພຣະເຢຊູຊົງພຣະຊົນຢູ່, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຖືກລືມ. ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້: ນັບຕັ້ງແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກໃຫ້ຟື້ນຄືນມາຈາກຕາຍ, ຄັ້ງນຶ່ງແລະສຳລັບທຸກໆເວລາ, ພຣະອົງໃຊ້ຊີວິດທີ່ເປັນຄືນມາຂອງພຣະອົງເຮັດຫຍັງ? ພຣະຄັມພີໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ເຮົາວ່າ: "ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສາມາດເປັນນິດ ທີ່ຈະໂຜດເອົາຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະອົງນັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດ ເພື່ອຊ່ອຍທູນຂໍພຣະກະຣຸນາໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ." (ເຮັບເຣີ 7:25). ເປັນແນວຄິດທີ່ຮຸ່ງເຮືອງ, ທີ່ພຣະເຢຊູຄັ້ງນຶ່ງໄດ້ຕາຍແລະດຽວນີ້ມີຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດ-ຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ກໍຮ້ອງທູນຂໍສຳລັບພວກເຮົາ. ບໍ່ວ່າມີຫຍັງກໍຕາມເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດນີ້, ບໍ່ວ່າເຮົາຈະເສັຽວຽກ, ຄວາມສັມພັນອັນໃດທີ່ໄດ້ຈົບລົງ, ບໍ່ວ່າໃຜຈະຫັນຫຼັງໃຫ້ເຮົາ, ພວກເຮົາບໍ່ຖືກລືມ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກເອົາກໍລະນີຂອງພວກເຮົາເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເປັນຄືນມາແລ້ວ.

ເປັນຫຍັງຄຳວ່າ "ພຣະອົງເປັນຄືນມາ" ຈຶ່ງເປັນຂ່າວດີສຳລັບເຮົາ?

2. ລູກາ 6ຂ-8

6ຂ. ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼາຍ ເມື່ອພຣະອົງຍັງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລນັ້ນ, 7. ວ່າບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບ

ໄວ້ໃນມືຄົນບາບ, ຈະຖືກຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມກໍຈະຄືນມາອີກ". 8. ແມ່ຍິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລະນຶກເຖິງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ.

ທູດສວັນໄດ້ປະກາດຢ່າງມີເຫດຜົນຕໍ່ພວກຜູ້ຍິງວ່າ: "ຈົ່ງຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າຕອນທີ່ເພິ່ນຍັງຢູ່ໃນແຂວງຄາລີເລນັ້ນວ່າ, 'ຈຳເປັນທີ່ບຸດມະນຸດຈະຖືກທໍລະຍົດມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນບາບ, ຖືກຄຶງ ແລະຟື້ນຄືນ. ໃນວັນຖ້ວນສາມ'? ຕໍ່ທູດສວັນ, ມັນເກືອບເປັນເຣື່ອງທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍຊຶ່ງພວກແມ່ຍິງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ. ຫຼັງຈາກທັງໝົດນີ້, ພຣະອົງໄດ້ບອກເຂົາເຈົ້າວ່າສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ. ພຣະເຢຊູບໍ່ພຽງແຕ່ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງການເສັຽຊີວິດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ບອກລ່ວງໜ້າການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ແລະຄວາມຈິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຕືອນເຮົາມີຢ່າງໜ້ອຍສາມສິ່ງທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ:

1. ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງ. ຈາກທັສນະຂອງຄົນພາຍນອກ, ມັນອາດເບິ່ງຄືວ່າການຖືກຄຶງເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູແປກໃຈ. ມັນເປັນພຽງແຕ່ສອງສາມມື້ສັ້ນໆກ່ອນເວລາທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນລັກສນະທີ່ເໝາະສົມກັບກະສັດ, ແຕ່ຈາກນັ້ນຝູງຊົນທີ່ປະກາດການມາເຖິງຂອງພຣະອົງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະຫານຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ເຖິງຕອນນັ້ນພຣະເຢຊູກໍຄວບຄຸມຕົວໄດ້. ມັນບໍ່ແມ່ນຕະປູທີ່ຍຶດຈັບພຣະອົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ; ມັນເປັນການອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງເອງຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ. ຄ້າຍກັນພຣະເຢຊູບໍ່ແປກໃຈກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງ. ພຣະອົງຮູ້ດີເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງລ່ວງໜ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຫລື ຈື່ຈຳສິ່ງນັ້ນ. ຖ້າພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແນ່ນອນ, ພຣະອົງຮູ້ທຸກສິ່ງ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະຍ່າງຜ່ານທຸກມື້ນີ້ເປັນແນວໃດກໍຕາມ ເຮົາໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ແປກໃຈ. ພຣະອົງຮູ້. ແລະພຣະອົງເປັນຫ່ວງເປັນໄຍ.

2. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພຣະອົງ. ການບອກລ່ວງໜ້າຂອງພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງຍັງສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພຣະອົງ. ຕລອດການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູຊົງບອກເລື້ອຍໆຕໍ່ຜູ້ທີ່ປາຖນາຢາກມີສ່ວນໃນການອັສຈັນຂອງພຣະອົງທີ່ເວລາກຳນົດຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ເຊັ່ນດຽວກັບ, ພຣະອົງໄດ້ລໍຖ້າທີ່ຈະໄປເຢຣູຊາເລັມຈົນເຖິງເວລາທີ່ເໝາະສົມ. ພາຣະກິດການຮັບໃຊ້ໃນໂລກຂອງພຣະເຢຊູ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນອາດຈະເບິ່ງຄືວ່າເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈແລະບໍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງ, ແຕ່ແມ່ນເຈດຕະນາ. ນີ້, ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄວນໃຫ້ເປັນການຊູໃຈພວກເຮົາໃນມື້ນີ້. ເພາະວ່າຫຼາຍຄັ້ງພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຂອງສະຖານະການ. ມັນອາດຈະເບິ່ງຄືກັບວ່າເງື່ອນໄຂຂອງວຽກເຮັດງານທຳ, ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ. ສຸຂພາບ, ຫຼືການເງິນກຳລັງປັ່ນປ່ວນເກີນການຄວບຄຸມ, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ອີກເທື່ອນຶ່ງພວກເຮົາສາມາດເຕືອນເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຢຊູ. ເຮົາຢູ່ບ່ອນທີ່ເຮົາຢູ່, ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາເປັນ, ແລະກຳລັງຜ່ານສິ່ງທີ່ເຮົາເປັນຢູ່ ເພາະພຣະອົງປະສົງໃຫ້ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນ.

3. ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ. ເວົ້າງ່າຍໆ, "ຄວາມສັດຊື່" ຂອງພຣະເຢຊູໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງຮັກສາສັດຈະຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງເໝືອນເດີມສເມີ, ໂດຍບໍ່ມີການຍົກເວັ້ນ, ເວົ້າສິ່ງທີ່ພຣະອົງໝາຍເຖິງແລະໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງເວົ້າ. ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນເຣື່ອງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຄາດຄະເນການຕາຍແລະການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະອົງມີຄວາມສັດຊື່, ພຣະອົງຮັກສາພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ.

3 ລູກາ 24:38-43

38. ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫຼາຍວຸ້ນວາຍເຮັດຫຍັງ ດ້ວຍເຫດໃດຄວາມຄຶດສະງົບສົນເທຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງພວກທ່ານ? 39. ຈົ່ງເບິ່ງມືແລະຕີນຂອງເຮົາວ່າແມ່ນເຮົາເອງ ຈົ່ງຄຳເບິ່ງຕົວເຮົາ ເພາະວ່າຜີບໍ່ມີເນື້ອບໍ່ມີດູກເໝືອນກັບທ່ານເຫັນເຮົາມີຢູ່ນີ້." 40. ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະຫັດແລະພຣະບາດໃຫ້ເຂົາເຫັນ. 41. ເມື່ອເຂົາຍັງບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອເພາະຄວາມຍິນດີແລະປລາດໃຈຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ທີ່ນີ້ພວກທ່ານມີຫຍັງກິນແດ່ຫຼື?" 42. ແລະ ເຂົາກໍເອົາປາປີ້ງຕ່ອນນຶ່ງມາຖວາຍພຣະອົງ. 43. ພຣະອົງຊົງຮັບມາສເວີຍຕໍ່ໜ້າເຂົາ.

ເຮົາຮຽນຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບການຄືນພຣະຊົນຈາກວັກນີ້?

ມັນເຄີຍເປັນການຂຶ້ນໆລົງໆຂອງອາລົມ. ມີຄວາມຕົກໃຈເມື່ອເຫັນພຣະເຢຊູຖືກຄຶງ. ແລ້ວກໍມີຂ່າວລືທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນມາຈາກຕາຍ. ບັດນີ້ພວກລູກສິດໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນອີກດ້ວຍຄວາມສົງສັຍ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວພ້ອມກັນກັບຄວາມອັບອາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຣະເຢຊູປາກົດຕົວຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພຣະອົງຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ, ກໍາລັງປະກາດຂ່າວເຣື່ອງສັນຕິສຸກ, ສັນຕິສຸກ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຢ້ານກົວ. ສັນຕິສຸກ, ບໍ່ແມ່ນກະວົນກະວາຍ. ສັນຕິສຸກ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ" (ລູກາ 24:36) ສາວົກບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ຍິນພຣະອົງຫຼັງຈາກການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແຕະຕ້ອງພຣະອົງ. ໄດ້ກິນກັບພຣະອົງ, ນີ້ແມ່ນພຣະເຢຊູຕົວຈິງ, ທີ່ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ. ການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູນີ້ແມ່ນຂ່າວດີສໍາລັບພວກເຮົາ, ໂດຍສະເພາະຖ້າພວກເຮົາສົງສັຍເຣື່ອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ. ມັນເປັນຂ່າວດີສໍາລັບຜູ້ທີ່ສົງສັຍສໍາລັບສອງເຫດຜົນນີ້:

1. ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູຢືນຢັນໄດ້. ເບິ່ງຄືວ່າທຸກໆຊົ່ວໂມງທີ່ຜ່ານໄປໃນຕອນເຊົ້າວັນອີສະເຕີຄັ້ງທໍາອິດ, ຈໍານວນຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ລີ້ຢູ່. ທີ່ຈິງ, ໂປໂລຈະໄດ້ບອກພວກເຮົາໃນເວລາຕໍ່ມາວ່າພຣະເຢຊູ "ໄດ້ປາກົດແກ່ເກຟາແລ້ວຕໍ່ພວກສິບສອງຄົນ ແລະພຣະອົງໄດ້ປາກົດແກ່ພີ່ນ້ອງຫ້າຮ້ອຍຄົນໃນຄັ້ງດຽວ ພວກເຂົາສ່ວນຫຼາຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ມີບາງຄົນນອນຫຼັບ" (1 ກຣທ. 15:5-6). ໂປໂລໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າພວກຄົນເຫຼົ່ານີ້ສ່ວນຫຼາຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ທ່ານຂຽນຢູ່ນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູສາມາດກວດສອບໄດ້. ໃນຄວາມໝາຍ, ໂປໂລກໍາລັງເວົ້າວ່າ, "ບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍບໍ? ຂໍໃຫ້ຖາມຄົນນຶ່ງໃນຈໍານວນຫຼາຍຮ້ອຍຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງນັ້ນ!

2. ພຣະເຢຊູຕ້ອນຮັບຜູ້ສົງສັຍ. ເຫດຜົນທີສອງວ່າເປັນຫຍັງຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກສາວົກໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຫຼັງຈາກການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງເປັນຂ່າວດີແມ່ນພົບໃນວິທີທີ່ພຣະເຢຊູຕອບສນອງຕໍ່ຜູ້ທີ່ສົງສັຍ. ພຣະອົງໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນຫ້ອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄົນທີ່ທັງໂລກຂອງພວກເຂົາໄດ້ປີ້ນຂວ້າມ, ກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ແນ່ໃຈກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະຢ່າງແນ່ນອນວ່າຖ້າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນນັ້ນວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງຫຼືບໍ່. ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ນາບຂູ່ພວກເຂົາຍ້ອນການຂາດຄວາມເຊື່ອ; ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຈຮ້າຍ: ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ດູຖູກເຂົາເຈົ້າໃນຊ່ວງທີ່ບໍ່ເຊື່ອນັ້ນ; ແທນທີ່, ພຣະເຢຊູໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຂົາ. ພຣະເຢຊູອອກຄໍາເຊີນວ່າ: "ຈົ່ງມາແຕະທີ່ມືຂອງເຮົາມາເບິ່ງດ້ວຍຕົວເອງແລະເຊື່ອ." ມັນຍົວະໃຫ້ເກີດໃຈຮ້າຍຕົວເຮົາເອງໃນມື້ນີ້ເມື່ອມີຄວາມສົງສັຍບັງເກີດຂຶ້ນ; ເພື່ອເຕືອນໃຈຕົວເອງວ່າພວກເຮົາຄວນຈະຜ່ານຜ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້. ແຕ່ວ່າວິນຍານແຫ່ງການຕ້ອນຮັບຂອງພຣະເຢຊູຍັງຂຍາຍຄໍາເຊີນນັ້ນຢູ່. ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາການເຊື້ອເຊີນກໍຈະພົບວ່າຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນໄປຕລອດການ, ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ພົບກັບພຣະຄຣິດທີ່ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ ແລະ ຖືກປະໄວ້ຄືເກົ່າ.

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຢຊູໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີໄຊຊະນະຕໍ່ຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍ. ເລືອກນຶ່ງການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ❖ **ເຕືອນ.** ໃນບັດເຕືອນສະຕິໃຫ້ຂຽນຄໍາປະກາດແບບງ່າຍໆທີ່ປ່ຽນແປງທຸກສິ່ງວ່າ: "ພຣະອົງເປັນຄືນມາແລ້ວ!" ຕິດບັດເຕືອນໃສ່ແວ່ນຂອງທ່ານ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການເຕືອນໃຈທຸກມື້ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ.
- ❖ ບົດສະຫຼຸບ. ທ່ອງຈໍາ 1 ໂກຣິນໂທ 15:1-8-ຊຶ່ງເປັນບົດສະຫຼຸບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຣື່ອງພຣະເຢຊູ.
- ❖ ການສະທ້ອນ, ໃນການບັນທຶກສ່ວນຕົວ, ຂຽນຄໍາວ່າ "ເພາະພຣະເຢຊູມີຊີວິດຢູ່..." ຢູ່ເທິງສຸດຂອງຫຼາຍໆໜ້າ. ໃຊ້ແຕ່ລະໜ້າເພື່ອສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຈຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານແລະພິຈາລະນາວ່າການຟື້ນຄືນຊີວິດປ່ຽນແປງຈຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານແນວໃດ. ຍົກຕົວຢ່າງ, "ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຢຊູມີຊີວິດຢູ່, ນິໄສການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂ້ອຍ..."

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ VR**